

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 164

гр. Търговище , 02.09.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в закрито заседание на втори септември,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ТАТЯНА Д. ДАСКАЛОВА**

Членове: **МИЛЕН ИВ. СТОЙЧЕВ**
БОРИС Д. ЦАРЧИНСКИ

като разгледа докладваното от **ТАТЯНА Д. ДАСКАЛОВА** Въззивно частно
гражданско дело № 20213500500212 по описа за 2021 година

Постъпила е частна жалба от ”Банка ДСК” АД гр. София, против разпореждане №1658/ 02.08. 2021 г., постановено по ч.гр.д.№1 102/ 2021 г. на Районен съд – Търговище, с което е отхвърлена молбата на дружеството за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл. 417, т. 2 от ГПК и изпълнителен лист срещу П. М. П. от гр. Търговище, за сумите 3991,19 лв. неизплатена главница, ведно със законната лихва, считано от 30.07. 2021 г., до окончателното изплащане на задължението, договорна лихва в размер на 274,17 лв., 17,81 лв. лихвена надбавка, 120 лв. такси, 88,06 лв. разноси по делото и 150 лв. за ю.к. възнаграждение, които произтичат от договор за кредит.

В жалбата се излагат съображения за неправилно приложение на процесуалния закон и необоснованост по отношение изводите на съда за редовността на връчването на съобщенията за предсрочна изискуемост, свързани с правомощията на ЧСИ. Затова се иска отмяна на разпореждането и постановяване на издаването на заповед за незабавно изпълнение в полза на банката.

След проверка по реда на чл. 278 от ГПК, съдът констатира следното:

Частната жалба е допустима, но неоснователна.

На първо място въззивният съд следва да посочи, че при проверката на законността на постановения съдебен акт е ограничен от изложеното в жалбата. Всички правни доводи в нея са относно приложението на разпоредбата на чл. 47 от ГПК, във връзка с избрания от кредитора способ за начина, по който съобщава на длъжника, че е налице предсрочна изискуемост.

С оглед на това въззивният съд преценява правилността на изводите на първата инстанция именно във връзка с изложените доводи, при условията на ограничен въззив.

Отказът за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл. 417, т. 2 от ГПК е обоснован с довода, че представените от банката писмени доказателства не установяват предсрочна изискуемост на дълга, съгласно чл. 418, ал. 2 от ГПК.

Видно от заявлението по чл. 417 от ГПК, претенцията е за дължими суми по договор за потребителски кредит за текущо потребление от 17.08. 2020 г., със срок на издължаване от 60 месеца. В случая следва да се провери дали е настъпила предсрочна изискуемост на целия кредит от датата на получаване от длъжника на уведомителното писмо на банката, тъй като при връчването чрез ЧСИ отсъстващият длъжник не е търсен по месторабота, местослужене или по място на осъществяване на стопанската му дейност.

Съгласно клаузата на чл. 16 от договора, кредитополучателят има задължение да уведоми банката за промяна на адреса си. В конкретния договор има уговорки за фингирано връчване, но начинът, който е посочен там, е чрез пощенска или куриерска служба. В конкретния случай не е предприето връчване според посоченото в договора, а чрез ЧСИ. Затова то следва да бъде осъществено по реда на чл. 37-58 от ГПК, във вр. с чл. 43 от ЗЧСИ, при съобразяване на неговите правомощия по чл. 18, ал. 5 от ЗЧСИ, да връчва всякакви покани по граждански правоотношения, по чл. 431, ал. 3 на ГПК за правото му на достъп до информация в съдебните и административни служби, в т.ч. органите на НАП, на НОИ, на Централния депозитар, регистъра на държавни ценни книжа, контролните органи по ЗДвП и други лица, водещи регистри за имущество, като може да прави справки, да получава сведения във връзка с изпълнението, да иска копия и извлечения от документи, както и по чл. 74, ал. 1, т. 4 от ДОПК за достъп до данъчна и осигурителна информация по образувано дело.

Тълкуването на посочените разпоредби обуславя извод, че след като е предприето връчване по реда на чл. 47 от ГПК, то ЧСИ е в правомощията си и е длъжен да спазва всички изисквания на връчването по предприетия способ, без ограничения – чл. 43 от ЗЧСИ, т.е. изявлението за предсрочна изискуемост на банката е в съответствие с правомощията му по чл. 18, ал. 5 от ЗЧСИ и връчването следва да се осъществи и при условията на останалите хипотези по чл. 47, ал. 3 от ГПК – по месторабота, по местослужене или по място на осъществяване на стопанска дейност. В този смисъл и решение на СЕС по дело С-327/10/17.11. 2011 г. по приложение на Регламент ЕО №44/ 2001 г. – всяка юрисдикция следва да се увери, че за откриването на ответника са предприети всички проучвания, съобразно принципите на дължимата грижа и добросъвестността. С оглед на това, не е допустимо различно връчване по даден способ – според субекта на връчването или вида на връчваните книжа, тъй като биха се нарушили основни правни принципи за равнопоставеност, добросъвестност и правна сигурност.

В случая, разпоредбата на чл. 47, ал. 3 от ГПК е пренебрегната и потестативното право на банката по чл. 60, ал. 2 от ЗКИ не е упражнено надлежно, няма за последица настъпването на предсрочна изискуемост на дълга и не удостоверява подлежащо на изпълнение вземане, поради което отказът на районния съд е постановен в съответствие със закона и частната жалба против разпореждането следва да бъде оставена без уважение.

Като допълнителен аргумент следва да се посочи и това, че връчителят не е посочил къде точно е залепено уведомлението – на входната врата на апартамента, на входната врата на входа, на пощенската кутия или на друго място. Т.е. не е удостоверено залепването на уведомлението според точните разпоредби на закона.

По изложените изложените съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частната жалба на ”Банка ДСК”АД-гр.София против разпореждане №1658/ 02.08. 2021 г., постановено по ч.гр.д. №1102/ 2021 г. на Районен съд – Търговище, като **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____